

[Finansministeren.]

Det er helt givet, at en merværdiafgift vil belaste samtlige indkomster, hvis ikke andet sker, med omkring 5 pct. af den skattepligtige indkomst, så længe det drejer sig om indkomster under ca. 20.000 kr. og relativt mindre for de højere indkomster, fordi disse ikke fuldt ud anvendes til forbrug. Det synes mig helt klart, at der for de mindre indkomsters vedkommende må gennemføres foranstaltninger, som friholder dem for denne merbelastning, og jeg har også forstået af forhandlingerne, at der i alt fald i princippet er enighed herom. I denne sammenhæng bemærkede jeg, at det ærede medlem hr. Baunsgaard ikke fandt det ganske udelukket, at man i hvert fald i en vis udstrækning kunne anvende persontilskudsformen. Det er jeg for så vidt tilfreds med at høre, som der måske kan være problemer, som vanskeligt kan løses uden denne form, men det er ting, som vi kan se på under udvalgsforhandlingerne. Det er for regeringen ikke det helt afgørende, under hvilken form den sociale balance i denne forbindelse sikres. Det for os afgørende er, at den sikres, at der altså findes veje dertil og træffes beslutninger derom.

Når regeringen ikke samtidig med fremsættelsen af dette lovforslag har fremsat konkrete forslag vedrørende skattelettelser, så beder jeg om, at man snarere ser det som en imødekommenhed, som en åbenhed over for forhandlinger, end som udtryk for, at vi ved fremsættelsen af lovforslaget kun har haft dette finansår i tankerne. Denne åbenhed tager bl. a. også sigte på, at der må være en mulighed for at forhandle om, hvad der skal ske med punktskatterne. Dette spørgsmål har jo været berørt bl. a. af det ærede medlem hr. Knud Thomsen, og jeg er ikke fremmed for den tanke, at der kunne være behov for en beslutning herom. Jeg skal ikke gå i enkeltheder. Jeg har en vis erfaring for, at det så i morgen i de pågældende kredse hedder sig, at nu har finansministeren lovet en skatteletelse; det ville være en alt for ukendt fornemmelse for mig, så jeg skal ikke nævne noget konkret, men blot gøre opmærksom på det indlysende forhold, at jo mere man vil regulere på punktskatterne, desto mindre

vil der være til rådighed til lettelse af de direkte skatter.

Jeg kan forstå på de bemærkninger, der er faldet, at vi under de forhandlinger, der skal finde sted, må ind på en mere dybtgående drøftelse af udgiftspolitikken, end vi hidtil har haft. Hvis det synspunkt skal gennemføres, at stigningen i statens udgifter det enkelte år ikke må overstige produktionsstigningen, vil det, så vidt jeg kan overse tingene, medføre, at der er visse af de opgaver, staten i dag varetager, som vi enten helt må se bort fra eller løse på en ringere måde, fordi der foreligger andre absolut nødvendige opgaver. Jeg tænker her bl. a. på to områder: uddannelsesfeltet og trafikfeltet. Disse opgaver kommer vi ingen vegne med, og vi opnår ikke de resultater, som man vil forlange af os, uden at der på disse felter sker en udgiftsstigning, som ligger ud over den årlige produktionsstigning. Dette kan vi lige så godt erkende, og jeg synes, man skal være klar over, hvad konsekvensen er af at opstille en målsætning som det ærede medlem hr. Knud Thomsens. Det er nok muligt, at dette må føre til en lidt mere dybtgående drøftelse af, hvad der egentlig er statsopgaver, og hvad der ikke er det, end man hidtil har været inde på; for uden videre at forudsætte, at statsopgavernes art og omfang er fastlagt, og så ud fra dette forlange, at der ikke må ske udgiftsstigninger, er i realiteten umuligt, således som tingene ligger.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen skal jeg blot gøre et par enkelte bemærkninger. Det ærede medlem var inde på, at det, man kunne kalde selvkontrollen i merværdiafgiften, ikke var vandtæt. Jeg ved ikke af, at nogen har påstået, at den er vandtæt. Det er da klart, at der med denne afgiftsform som med andre vil være muligheder for omgåelse og være brug for kontrol, men det er i alt fald en fordel, at der er visse tendenser — man kan så vurdere dem på den ene eller den anden måde — til selvkontrol i systemet.

Jeg forestiller mig ikke, at denne sag administrativt kan gennemføres, uden at vi behøver en udvidelse af personalet, men jeg tror, at denne udvidelse i forhold til den størrelsesorden, det drejer sig om, vil